បញ្ហាប្រឈម និងលទ្ធភាពដែលនឹងកើតមាន ចំពោះការសម្រេចអំពីសម្បទារបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ

(ចាន់ ប្រាថ្នា ៖ ថ្ងៃទី០៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២)

បញ្ហាសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការចូលរួមសវនាការនៅក្នុងសំណុំរឿង០០២ គឺនៅតែជាបញ្ហាចំបងមួយដែលអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជាកំពុងប្រឈមពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ ដោយសារតែវ័យចំណាស់ និងរោគព្យាធិយាយីជនជាប់ចោទ ។ បញ្ហានេះបានជះឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីស្វែងរកយុត្តិធម៌ និងការពិតជូនប្រជាជនកម្ពុជា ដែលទទួលរងនូវផលប៉ះពាល់ពីរបបខ្មែរក្រហម ។ ជាញឹកញ៉ាប់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានផ្អាកសវនាការ ដោយសារតែបញ្ហាសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទ ។ ថ្មីៗនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានលើកយកករណីជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មកបើកសវនាការសួរដេញដោល ដើម្បីពិនិត្យ និងវាយតម្លៃបន្ថែមអំពីកាយសម្បទារបស់ជនជាប់ចោទរូបនេះក្នុងការចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីក្នុងសំណុំរឿង០០២ ។

អត្ថបទនេះនឹងពន្យល់ត្រួសៗអំពីកាយសម្បទារបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ក្នុងការចូលរួមសវនាការ និងបញ្ហាប្រឈម ឬលទ្ធភាពមួយចំនួនដែលនឹងអាចកើតមាន ដើម្បីឲ្យអ្នកតាមដានងាយស្រួលយល់ ។

១) ប្រវត្តិសាវតារនៃការសម្រេចសម្បទារបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ

នៅថ្ងៃទី១៧ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១១ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចេញសេចក្តីសម្រេចដោះលែងជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ពីមន្ទីរឃុំឃាំងដោយគ្មានលក្ខខណ្ឌ ។ សេចក្តីសម្រេចនេះធ្វើឡើងស្របពេលដែលអង្គជំនុំជម្រះរកឃើញថា ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មិនមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីទាំងមូលក្នុងសំណុំរឿង០០២ ។ អង្គជំនុំជម្រះបានបញ្ជាក់ថា ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មានការបាត់បង់ការចងចាំរយៈពេលវែង និងរយៈពេលខ្លី ដែលបណ្តាលឲ្យជនជាប់ចោទរូបនេះ នឹងមិនអាចយល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់តុលាការ និងណែនាំមេធាវីរបស់ខ្លួនឲ្យបានពេញលេញ ។ មួយថ្ងៃក្រោយមកសហព្រះរាជអាជ្ញាបានប្តឹងសាទុក្ខនឹងសេចក្តីសម្រេចដោះលែងនេះ ទៅអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ។ ព្រះរាជអាជ្ញាលើកឡើងថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចដោះលែងជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋានអង្គហេតុ និងអង្គច្បាប់ដែលមានកំហុស ហើយបានអនុវត្តឆន្ទានុសិទ្ធិរបស់ខ្លួនដោយមិនសមស្រប ។ នៅថ្ងៃទី១៣ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១១ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានចេញដីកាសម្រេចច្រានចោលសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងពាក់ព័ន្ធនឹងការដោះលែងនេះ ។ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានបង្គាប់ឲ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចាត់តាំងអ្នកជំនាញផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រ

ផ្នែកវិកលចរិក និងផ្នែកចិត្តសាស្ត្រ ឲ្យព្យាបាល និងវាយតម្លៃបន្ថែមអំពីបញ្ហាស្មារតីរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ដើម្បីកំណត់ពីសម្បទាក្នុងការចូលរួមសវនាការ ។

២) សវនាការពិនិត្យឡើងវិញអំពីសម្បទាជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ

នៅថ្ងៃទី៣០-៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបើកសវនាការស្ដាប់សក្ខីកម្មរបស់វេជ្ជបណ្ឌិតចំនួន៤រូប ដើម្បីវាយតម្លៃឡើងវិញអំពីសម្បទារបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ក្នុងការចូលរួមកិច្ចដំណើរការសវនាការ ។ វេជ្ជបណ្ឌិតទាំង៤រូបនោះរួមមាន លោកស្រី ចក់ ធីតា, លោក ហ៊ួត លីណា, លោក ចន ខាំបែល និង លោក ស៊ីណា ហ្សារៃហ្វូល ដែលសុទ្ធតែជាអ្នកមានជំនាញ និងបទពិសោធជាច្រើនឆ្នាំពាក់ព័ន្ធនឹងការពិនិត្យ និងព្យាបាលជំងឺវិកលចារិក ។ អង្គជំនុំជម្រះអនុញ្ញាតឲ្យភាគីសួរដេញដោលវេជ្ជបណ្ឌិតទាំង ៤រូប អំពីការវាយតម្លៃសម្បទារបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ដូចមានក្នុងរបាយការណ៍ដែលវេជ្ជបណ្ឌិតទាំងនោះបានផ្ដល់ជូនភាគី និងអង្គជំនុំជម្រះ ។ អង្គជំនុំជម្រះបានចាប់ផ្ដើមស្ដាប់សក្ខីកម្មរបស់លោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិត ចក់ ធីតា ដែលបានផ្ដល់របាយការណ៍ថា ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការរបស់តុលាការ ។ បន្ទាប់មកស្ដាប់សក្ខីកម្មរបស់លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ហួត លីណា, លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ស៊ីណា ហ្សារៃហ្វូល និង លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ចន ខាំបែល ដែលរកឃើញថា ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មិនមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមកិច្ចដំណើរការរបស់តុលាការ ។

២.១) លទ្ធផលដែលផ្ដល់ដោយលោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិត ចក់ ធីតា

យោងតាមរបាយការណ៍ និងការផ្ដល់សក្ខីកម្មរបស់លោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិត ចក់ ធីតា បញ្ហាសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ គឺមានភាពប្រសើរជាងមុន ។ ពោលគឺមិនមានសញ្ញាណាមួយដែលបញ្ជាក់ថា អៀង ធីរិទ្ធ មានជំងឺវិកលចរិកឡើយ គឺមានតែជំងឺភ្លេចភ្លាំង ឬវង្វេងវង្វាន់កម្រិតស្រាលប៉ុណ្ណោះ ។ ជនជាប់ចោទអាចគ្រប់គ្រងសកម្មភាពប្រចាំថ្ងៃរបស់ខ្លួន ដូចជា ការសម្អាតខ្លួនប្រាណ ការស្លៀកពាក់បានយ៉ាងត្រឹមត្រូវ ។ ជាងនេះទៅទៀត អៀង ធីរិទ្ធ អាចអានកាសែត ឯកសារផ្សេងៗជាភាសាបរទេស និងអាចនិយាយទំនាក់ទំនងយ៉ាងល្អជាមួយលោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិត ចក់ ធីតា ។ លោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិតបានសន្និដ្ឋានថា ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមកិច្ចដំណើរការសវនាការ ។ ការសន្និដ្ឋាននេះ លោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិតបានយោងទៅលើលទ្ធផលដែលបានមកពីការវាយតម្លៃអំពីស្ថានភាពបញ្ញាស្មារតី (Mini–Mental State Examination, “MMSE”) របស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ។ ការវាយតម្លៃនេះទទួលបានពិន្ទុ ២៨ លើ ៣០ ដែលពិន្ទុនេះបង្ហាញថា ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មានជំងឺវង្វេងវង្វាន់កម្រិតស្រាលតែប៉ុណ្ណោះ ។ គួរបញ្ជាក់ថា ការវាយតម្លៃអំពីសមត្ថភាពបញ្ញា

ស្មារតីរបស់អ្នកជំងឺដោយអនុលោមតាមគោលការណ៍ "MMSE" គឺត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយអង្គការសុខភាពពិភពលោក ។

២.២) លទ្ធផលដែលផ្តល់ដោយវេជ្ជបណ្ឌិតបីរូបផ្សេងទៀត

ផ្ទុយពីការបញ្ជាក់របស់លោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិត ចក់ ធីតា លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ស៊ីណា ហ្វាហ្វែល អះអាងថា ស្ថានភាពសុខភាពបញ្ញាស្មារតីរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ គឺមិនមានភាពធូរស្រាលឡើយ ពោលគឺជំងឺវង្វេងវង្វាន់របស់ អៀង ធីរិទ្ធ កាន់តែមានសភាពធ្ងន់ធ្ងរជាងមុន ។ សភាពវង្វេងវង្វាន់នេះត្រូវបានចាត់ថ្នាក់ថាស្ថិតនៅក្នុងស្ថានភាពពីមធ្យមទៅរកភាពធ្ងន់ធ្ងរ ។ ស្ថានភាពនេះ នឹងធ្វើឲ្យជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មិនអាចចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការជំនុំជម្រះប្រកបដោយប្រសិទ្ធិភាពបានឡើយ ពោលគឺមិនអាចយល់ពីបទចោទប្រកាន់មកលើខ្លួន មិនអាចផ្តល់សក្ខីកម្មបានពេញលេញ មិនអាចណែនាំមេធាវីរបស់ខ្លួន មិនអាចយល់ពីកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់តុលាការ ។ល ។ ប្រសិនបើ អៀង ធីរិទ្ធ នៅតែត្រូវបានតម្រូវឲ្យចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការជំនុំជម្រះក្តី នោះតុលាការនឹងត្រូវប្រឈមមុខចំពោះសំណុំរឿងមួយដែលមានជនជាប់ចោទជាមនុស្សវង្វេងវង្វាន់ ។ លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ស៊ីណា ហ្វាហ្វែល បន្ថែមថា ពុំមានលទ្ធភាព ឬវិធីណាមួយដែលអាចធ្វើឲ្យសុខភាពបញ្ញាស្មារតីរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មានភាពប្រសើរឡើងវិញឡើយ ពោលគឺការវង្វេងវង្វាន់ដែលបណ្តាលមកពីការបាត់ការចងចាំ នឹងមានការកើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់ ។ ស្របពេលជាមួយគ្នានេះ លោកវេជ្ជបណ្ឌិត ស៊ីណា ហ្វាហ្វែល បានអះអាងថា ក្នុងការវាយតម្លៃអំពីបញ្ញាស្មារតីរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ គឺលោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិត ចក់ ធីតា មិនបានអនុវត្តឲ្យបានត្រឹមត្រូវតាមគោលការណ៍របស់ "MMSE" ឡើយ ពីព្រោះប្រភេទសំណួរដែលបានកំណត់នៅក្នុងគោលការណ៍នេះគឺមិនអាចប្តូរបានឡើយ ។ ប្រសិនបើអនុវត្តឲ្យបានត្រឹមត្រូវតាមគោលការណ៍ "MMSE" នោះនឹងមិនអាចទទួលបានពិន្ទុ២៨ នោះទេ ពោលគឺអាចទទួលបានខ្ពស់បំផុតត្រឹមតែ ១៥ តែប៉ុណ្ណោះ ។ជាក់ស្តែងក្រុមរបស់ខ្លួនដែលបានអនុវត្តតាម"MMSE" ដើម្បីវាយតម្លៃពីបញ្ញាស្មារតីរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ដែរនោះ គឺទទួលបានពិន្ទុចន្លោះពី១២ ទៅ១៨ ប៉ុណ្ណោះ ដែលកម្រិតពិន្ទុនេះបង្ហាញថាជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មានជំងឺវង្វេងវង្វាន់កំរិតមធ្យម និងកំរិតធ្ងន់ ។

៣) បញ្ហាប្រឈមក្នុងការសម្រេចអំពីសម្បទារបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ

តើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនឹងសម្រេចដូចម្តេចចំពោះសម្បទារបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ នៅពេលដែលរបាយការណ៍ពិនិត្យសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទរូបនេះមានលក្ខណៈខុសគ្នាដូច្នេះ?

អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងនឹងត្រូវប្រឈមចំពោះបញ្ហានេះ ពីព្រោះការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះគឺត្រូវផ្អែកលើភស្តុតាងដែលមាននៅចំពោះមុខ ហើយដែលភស្តុតាងទាំងនោះត្រូវបានឆ្លងកាត់ការ

សួរដេញដោលដូចគ្នា ។[១] វេជ្ជបណ្ឌិតទាំងបួនរូបត្រូវបានតម្រូវឲ្យធ្វើសម្បថដូចគ្នាមុននឹងផ្ដល់សក្ខីកម្មអំពីបញ្ហាសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ជូនអង្គជំនុំជម្រះ ។ ដូច្នេះតម្លៃនៃភស្តុតាងទាំងនោះ នឹងត្រូវបានចាត់ទុកថាមានទម្ងន់ដូចគ្នាក្នុងការពិចារណាអំពីបញ្ហាសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ។

មានការចោទប្រកាន់ពីវេជ្ជបណ្ឌិត ស៊ីណា ហ្វាហ្វៃល ថា លោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិត ចក់ ធីតា មិនបានអនុវត្តត្រឹមត្រូវតាមគោលការណ៍របស់ “MMSE” *ក្នុងការវាយតម្លៃបញ្ញាស្មារតីរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ពោលគឺសំណួរទាំងឡាយនៅក្នុងគោលការណ៍នេះមិនអាចកែប្រែឡើយ ។ ដូច្នេះ លទ្ធផលដែលចេញមកពីការអនុវត្តមិនត្រឹមត្រូវនេះ គឺមិនអាចទទួលយកបានឡើយ ។ គួររំឭកឡើងវិញនូវសក្ខីកម្មរបស់លោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិត ចក់ ធីតា ដែលបានបញ្ជាក់អំពីបញ្ហានេះថា ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ជាបុគ្គលម្នាក់ដែលរៀនសូត្របានជ្រៅជ្រះ មានបទពិសោធន៍ការងារជាច្រើន និងស្ថិតក្នុងឋានៈជាជនជាប់ចោទម្នាក់ ដូច្នេះក្នុងការធ្វើកោសល្យវិច័យលើបញ្ញាស្មារតី គឺត្រូវមានការប្រុងប្រយ័ត្ន និងតម្រូវឲ្យមានការផ្លាស់ប្ដូរសំណួរខ្លះដើម្បីបត់បែនតាមស្ថានភាពជាក់ស្ដែង ប៉ុន្ដែខ្លឹមនៃសំណួរទាំងនោះមិនមានការផ្លាស់ប្ដូរឡើយ ។ លោកស្រីបានបន្ថែមថា មុននឹងសម្រេចផ្លាស់ប្ដូរសំណួរទាំងនោះ គឺលោកស្រីបានពិភាក្សាជាមួយវេជ្ជបណ្ឌិតបរទេសផ្សេងៗទៀតដែលជំនាញផ្នែកវិកលវិទ្យា អំពីផលប៉ះពាល់លើខ្លឹមសាររបស់គោលការណ៍* “MMSE” *ដែលអាចកើតចេញពីការផ្លាស់ប្ដូរនេះ ។ ជាលទ្ធផលមានការទទួលស្គាល់ពីវេជ្ជបណ្ឌិតទាំងនោះថា ការផ្លាស់ប្ដូរនេះមិនមានផលប៉ះពាល់លើខ្លឹមសាររបស់*“MMSE” *ឡើយ ។ បន្ថែមលើនេះទៀត តំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាបានលើកឡើងពីការសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់អ្នកជំនាញផ្នែកជំងឺមនុស្សចាស់នៅប្រទេសអូស្ដ្រាលី ដែលបានបញ្ជាក់ថា “លទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃពីបញ្ញាស្មារតីតាមរយៈការប្រើប្រាស់គោលការណ៍“MMSE” គឺអាចមានការលម្អៀងទៅតាមវប្បធម៌របស់ប្រទេសនីមួយៗ ។ សំណួរមួយចំនួនអាចត្រូវបានកែសម្រួល ដើម្បីឲ្យស្របតាមវប្បធម៌របស់ប្រទេសទាំងនោះ” ។*

ទោះបីជាមានការខ្វែងគំនិតគ្នារវាងលោកស្រីវេជ្ជបណ្ឌិត ចក់ ធីតា និងវេជ្ជបណ្ឌិតបីរូបទៀតអំពីសមត្ថភាពបញ្ញាស្មារតីរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ក្នុងការចូលរួមកិច្ចដំណើរការសវនាការក៏ដោយ ប៉ុន្ដែវេជ្ជបណ្ឌិតទាំង៤រូបបានរកឃើញស្របគ្នាថា ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មិនមានជំងឺវិកលចរិកនោះទេ ។ លោក វេជ្ជបណ្ឌិត ហ៊្វូត លីណា ដែលជាសហការីរបស់វេជ្ជបណ្ឌិត ស៊ីណា ហ្វាហ្វៃល និង វេជ្ជបណ្ឌិត ចន ខាំប៊ែល បានបញ្ជាក់ថា ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មានជំងឺវង្វេងវង្វាន់បញ្ញាស្មារតី ប៉ុន្ដែមិនមានសញ្ញាណណាមួយដែលបញ្ជាក់ថាមានជំងឺវិកលចរិកឡើយ ។

ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការសម្រេចពីសម្បទារបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ក្នុងការចូលរួមសវនាការ គឺជាសមត្ថកិច្ចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ។ អង្គជំនុំជម្រះអាចសម្រេចថា ជនជាប់ចោទ អៀង

---

១ - វិធាន៨៧.២ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា ។

ធីរិទ្ធ មាន ឬមិនមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមសវនាការដោយផ្អែកលើរបាយការណ៍ណាមួយក្នុងចំណោមរបាយការណ៍របស់វេជ្ជបណ្ឌិតទាំងពីរក្រុមដែលបានរកឃើញលទ្ធផលខុសគ្នានេះ ។ ប៉ុន្តែការសម្រេចនេះនឹងជះឥទ្ធិពលមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

ទី១) ក្នុងករណីអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសម្រេចថាជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ នោះជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ នឹងត្រូវដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្នុងមន្ទីរឃុំឃាំងបន្ត និងបញ្ជូនទៅជំនុំជម្រះទោសនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ។ ប៉ុន្តែការជំនុំជម្រះនេះនឹងត្រូវប្រឈមមុខនឹងការផ្អាកនីតិវិធីជាញឹកញ៉ាប់ក្នុងករណីសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មានការប្រែប្រួលមិនអាចតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការបាន ។ វិធាន៨១ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់អង្គជំនុំជម្រះបានកំណត់ថា ការជំនុំជម្រះត្រូវធ្វើឡើងដោយមានវត្តមានរបស់ជនជាប់ចោទ ។ ក្នុងករណីជនជាប់ចោទមានបញ្ហាសុខភាពសវនាការអាចដំណើរការទៅបានលុះត្រាតែជនជាប់ចោទយល់ព្រមលះបង់«សិទ្ធិមានវត្តមាន»ចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ ។ ដូច្នេះក្នុងករណីជនជាប់ចោទមានបញ្ហាសុខភាពមិនអាចតាមដានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់តុលាការ ហើយមិនព្រមលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីរបស់តុលាការ នោះអង្គជំនុំជម្រះមិនអាចដំណើរការនីតិវីធីជំនុំជម្រះបានឡើយ ពោលគឺត្រូវផ្អាកជាបណ្ដោះអាសន្ន ។ បញ្ហានេះត្រូវបានអនុវត្តជាក់ស្ដែងចំពោះជនជាប់ចោទ អៀង សារី ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានផ្អាកកិច្ចដំណើរការសវនាការរបស់ខ្លួនជាច្រើនលើកច្រើនសារ គឺដោយសារតែមេធាវីការពារក្ដីជនជាប់ចោទ អៀង សារី បញ្ជាក់ថា កូនក្ដីរបស់ខ្លួនមានបញ្ហាសុខភាពមិនអាចតាមដានកិច្ចដំណើរការសវនាការបាន ហើយ កូនក្ដីរបស់ខ្លួនមិនមានបំណងលះបង់សិទ្ធិមានវត្តមាននៅក្នុងកិច្ចដំណើរការសវនាការឡើយ ។

ទី២) ក្នុងករណីអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសម្រេចថា ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ មិនមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចូលរួមសវនាការ នោះការជំនុំជម្រះក្ដីប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទរូបនេះនឹងត្រូវផ្អាក ។ ក្នុងករណីនេះ ជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ អាចនឹងត្រូវបានដោះលែងពីមន្ទីរឃុំឃាំងឲ្យមានសេរីភាព ។

ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការផ្អាកកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី និងការដោះលែងឲ្យមានសេរីភាពនេះគឺមិនមានអានុភាពបញ្ចប់សំណុំរឿងប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ឡើយ ។ អំណះអំណាងនេះត្រូវបានលើកឡើងដោយលោក តារីក អាប់ឌុកហាក់ តំណាងសហព្រះរាជអាជ្ញាអន្តរជាតិ ។ លោកបានផ្ដល់នូវរឿងក្ដីមួយចំនួន ដែលបានកើតនៅតុលាការព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិសម្រាប់អតីតប្រទេសយូហ្គោស្លាវី (ICTY) ដូចជាសំណុំរឿងរបស់ជនជាប់ចោទ ដូហ្គិក ។ ជនជាប់ចោទរូបនេះត្រូវបានតុលាការរកឃើញថាមិនមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមសវនាការ ។ បន្ទាប់ពីមានការសម្រេចនេះ រដ្ឋអាជ្ញាស្នើសុំឲ្យបញ្ចប់រឿងក្ដីដោយដកការចោទប្រកាន់លើជនជាប់ចោទរូបនេះ ប៉ុន្តែត្រូវបានតុលាការបដិសេធ ។

ក្រោយមកសំណុំរឿងនេះត្រូវបានតុលាការប្រកាសបិទបញ្ចប់បន្ទាប់ពីជនជាប់ចោទ ដួហ៊ុក ទទួលមរណៈភាព ។

ដូច្នេះមានន័យថា ទោះបីជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ អាចនឹងត្រូវបានតុលាការប្រកាសថាមិនមានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីចូលរួមសវនាការ ហើយត្រូវបានដោះលែងឲ្យមានសេរីភាពក៏ដោយ ក៏បទចោទប្រកាន់ និងអត្ថិភាពនៃសំណុំរឿងប្រឆាំងនឹងជនជាប់ចោទរូបនេះ នៅតែអាចបន្តរហូតដល់ជនជាប់ចោទទទួលមរណៈភាព ។ ក្នុងករណីសំណុំរឿងមិនទាន់ត្រូវបានបិទបញ្ចប់ នោះនៅគ្រប់ដំណាក់កាលនៃរឿងក្តី វិធាន៣២នៃវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់អង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា បានអនុញ្ញាតឲ្យភាគីទាំងអស់មានសិទ្ធិស្នើសុំអង្គជំនុំជម្រះ ចាត់តាំងអ្នកជំនាញឲ្យត្រួតពិនិត្យផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្រវិកលចរិក និងចិត្តសាស្ត្រ លើជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ ដើម្បីកំណត់អំពីសម្បទាខាងផ្លូវកាយ និងបញ្ញាស្មារតីរបស់ជនជាប់ចោទរូបនេះក្នុងការចូលរួមសវនាការ ។

ចប់